

Lieve kinderen, ouders en collega's,

26 jaar geleden liep ik als 3de jaars studente van de Pedagogische Academie stage op onze Jan Barbierschool. Het kleuterlokaal was nog zo goed als nieuw en het team bestond uit 3 mensen. Meneer de Lange was het hoofd van de school en 4 dagen in de week leerkracht van klas 4/5/6. Diny Keizer was leerkracht van klas 1/2/3 en Marja Bolink van de kleutergroepen. In deze periode werden de kleuterschool en de lagere school samengevoegd tot basisschool en werden de leerlingen verdeeld over de groepen 1 t/m 8.

Na afloop van deze stageperiode belde meneer De Lange me met de vraag of ik belangstelling had voor een baan van 18 uur op de Jan Barbierschool. Mijn eerste reactie was: "Maar ik moet toch nog examen doen". "Dat komt wel goed", zei meneer De Lange. En dat klopte, want ik slaagde.

Natuurlijk heb ik meneer De Lange meteen gebeld en ik werd uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek met het toenmalige schoolbestuur. Meteen na dit gesprek kreeg ik te horen dat ik aangenomen was en zo begon ik op 18 augustus 1986 als juf Smelt op de Jan Barbierschool te Eelen en Rhaan tegelijk met Ans Stokvis (nu Ans de Gooijer), die de groepen 1 en 2 onder haar hoede nam.

Vorig jaar op 18 augustus 2011 was het dus 25 jaar geleden dat ik als juf begon. De moeder van Siebe Winters en de vader van Isa v.d. Velde zaten toen bij mij in de klas. In 1988 trouwde ik met Edwin en voortaan heette ik juf van der Laan. Tijdens die 25 jaar heb ik 1 jaar niet op de Jan Barbierschool gewerkt, omdat er toen geen werk was voor mij. Dat jaar heb ik op de Berhardschool in Nijverdal gewerkt. Na dit jaar werd ik gebeld door de toenmalige directeur, Henk Eggink, met de mededeling dat er weer uren beschikbaar waren en met de vraag of ik hier belangstelling voor had. Daar hoefde ik niet lang over na te denken en zo kwam ik terug op de Jan Barbierschool.

Een school waar ik me thuis voel en me steeds kan blijven ontwikkelen. Veel is er veranderd en gebeurd in die 25 jaar. Collega's kwamen en gingen. En in het bijzonder denk ik hierbij aan Henk Eggink en Hans en Annie Monsma, die helaas veel te vroeg overleden zijn.

Kinderen en hun ouders kwamen en gingen en zoals ik al noemde heb ik inmiddels kinderen van oud-leerlingen in de klas. De school werd verschillende keren verbouwd, methodes werden verschillende keren vervangen en we gingen adaptief onderwijs geven.

Ook voor wat betreft mijn taken op school is er in die 25 jaar veel gebeurd. Ik werkte als groepsleerkracht voor alle groepen, als remedial teacher, als intern begeleider en momenteel weer als groepsleerkracht. Juf van der Laan werd juf Henriët. Het waren jaren met een lach en een traan. Een lach om het plezier in het werken met de kinderen en om de prettige samenwerking met ouders en collega's. Een lach omdat Edwin en ik 3 prachtige dochters kregen. Een traan omdat rugklachten er geregeld de oorzaak van waren dat ik een poos niet kon werken of omdat dingen anders liepen dan ik gehoopt had en er moeilijke keuzes gemaakt moesten worden.

Dan is het fijn dat je de plek waar je werkt, ervaart als een warm nest.

Dat nest werd als symbool gebruikt in de voorstelling waar we tijdens het feest i.v.m. mijn 25-jarig jubileum naar gekeken hebben. Wat heb ik samen met Edwin en Kristy, onze jongste dochter, de leerlingen en collega's genoten. Het stuk werd gespeeld door 3 studenten van de PABO en ik vind het heel bijzonder en een hele eer dat het speciaal voor mij geschreven is. Een geweldige ochtend. Een warm onthaal op het schoolplein, de vlag in top, prachtig weer, de grote zaal versierd met allemaal prachtige vogels door de kinderen gemaakt,

een lied gezongen door gr. 5/6, een geweldige voorstelling en prachtige cadeaus. Mooie tekeningen, gedichten, lieve brieven en briefjes, recepten, een bos bloemen, een koeienschilderij gemaakt door gr. 5/6 en een workshop "Koeien schilderen". Samen met Alida op het podium gestaan, omdat zij de dag erna haar 12 ½ jarig jubileum vierde. 's Avonds een gezellig samenzijn met OR, MR en collega's. De grote zaal was sfeervol aangekleed en ingericht. Het eten en drinken goed verzorgd. Na een toespraak van Roel kreeg ik nog een cadeau, nl. een prachtig horloge.

Lieve mensen, groot en klein, ik wil jullie – ook namens Edwin- heel hartelijk bedanken voor deze mooie dag en de prachtige cadeaus, de bloemen, de felicitaties en de kaarten. Een dag om nooit te vergeten!

Henriët